

Előfizetési árak:

Helyben, vagy postán küldve:
Egy évre 10 frt — kr.
Félévre 5 frt — kr.
Negyedévre 2 frt 50 kr.
Egy óra 1 frt — kr.

Egyes szám 5 kr.

A lap szellemi részét illető minden közlemény a szerkesztőségbe (nagy-uj-utca, 1702. sz.) bérmentve küldendő. Ide intézendők a reklamációk is.

Előfizethető helyben:

Telegdi K. Lajos könyvkereskedésében, Színay Gyula kiadó lakásán (kis-csapó-utca 383. sz.) és a szerkesztőségben — vidékről pedig a postahivatalok útján.

DEBRECZEN

POLITIKAI, TÁRSADALMI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczeni és vidéki függetlenségi párt közlönye

Megjelen naponként, péntek és vasárnap kivételével.

Hirdetési díj:

Négy hasábos petit sorért 5 kr. Nagyobb terjedelmű s többszöri hirdetések alku szerint jutányos áron vétetnek fel. Bélyegdíj minden külön beiktatásért 30 kr.

Hirdetést vagy reklámot magában foglaló újdonság sora 50 kr. Nyilttéri közlemények minden petit sora 50 kr.

Hirdetések fölvetetnek Színay Gyulánál, a szerkesztőségben, valamint Zichermann H. közvetítő irodájában is.

Név nélkül, vagy bérmentellenül beküldött levelek nem vétetnek figyelembe.

Írázatok vissza nem adatnak

Áldozat.

A »nagy cséplőgép« megtette kötelességét. Nem azt a kötelességet teljesítette, a melyet a magyar államban elfoglalt állása parancsol, hanem azt a kötelességet tette lelkéből magáévá, melyet Bécsben reá kényszerítettek. Gépés lélek? Hogyan ferez össze. Zola a Bête humaine-ben Lantier Jakabról írja, hogy ez a vasuti gépész a maga gépjét úgy szerette, mint valami lelkes teremtényt. Ez a szeretet egészen a szenvedélyes rajongásig emelkedett. Erre a rajongó szeretetre a mi bécsi főgépészeink részéről ezentul jogosan igényt tarthat Magyarország igazságügyminisztere is. Annyi hűséggel, annyi bravourral még soha sem teljesítette magyar miniszter a Bécs iránti devotió kötelességeit — mint tegnapelőtt Szilágyi Dezső, a kit egy collegája »a nagy cséplő gép«-nek nevezett el.

Sorra vette a magyar államjog dus kalászu kévéit s egymásután kicsépelte azokból az igazság minden magvát, hogy aztán az üres szalmát oda dobja a bámuló törvényhozás elé: ime ez lesz ezután a tettek, a többit pedig szépen összetakarítva el kell tenni ama hatalomnak, a melynek részére a magyar nemzet eddig is vetett, aratott, gyűjtött.

És mikor mindezt szépen elvégezte Szilágyi Dezső, akkor a cséplőgép kéménye egy nagyott sivitott: mindez pedig a

magyar nemzet részéről nem áldozat Magyarország igazságügyminisztere itt nagyon elfelejtette az igazságot. Hiányzott a nagy emphasissal tett kijelentésekből minden őszinteség. Mert mi azt készséggel elhisszük Szilágyi Dezsőnek, hogy ő immár nem tartja áldozatnak Magyarország részéről, hogy állami létének három hatalmas attributumát átengedte az Ausztriával közös kormányzatnak, de legalább mondaná meg őszintén, a mint hiszi, hogy ez t és azért nem tartja áldozatnak, mert Ausztriával szemben az akkori többség sem meggyőződése sem ereje szerint nem volt képes a magyar állam teljes souverainitását megoltalmazni. E helyett Szilágyi Dezső azt állítja, hogy a 67-es kiegyezés azért nem áldozat, mert az semmit sem adott fel Magyarország állami függetlenségéből. Magyarország souverainitása ma is oly teljes, mint volt akár annak idején, mikor »Nyögte Mátyás bus hadát Bécsnek büszke vára.«

Ezek a tanok, ezek az igazságok illenek immár Szilágyi Dezső szájába. Ő a sophismák utóérhetetlen mestere, talán még azt is be tudná bámuló hallgatóinak bizonyítani, hogy Ausztria áldozta fel a maga önálló állami létét Magyarországnak kedvéért. Mindent el lehet már hinni ebben az országban, hol az tagadta meg a magyar közjog legsarkalatosabb igazságait, a kitől azok leghathatósabb

védelmét várta volna a nemzet, mely úgy, mint Szilágyi Dezsőben, régen bizott valakiben.

Hogy is volna az áldozat Magyarországnak részéről, mikor lemondott erről, hogy a hatalmakkal szemben önálló képviselete legyen! Hogy volna az áldozat, mikor véreinek legjavát, a nemzet színe-virágát kiszolgáltatta egy idegen hatalom magyar-ellenes kényének! Miképen lehet áldozatnak mondani, hogy a nemzet lemondott az állami lét két fontos ágazatára vonatkozó pénzügyek önálló kezeléséről? Ki meri áldozatnak mondani még azt is, hogy a magyar törvényhozás feladta a közössé tett hadügy, külügy és a kettőre vonatkozó pénzügyet illető jogait és kötelességeit? Avagy talán áldozat az, hogy a nemzet békóba verte közzgazdasági fejlődését, hogy Ausztria haragját magára ne vonja? Közös vámterület és közös »nemzeti« bank, ez mind nem áldozat a magyar állam részéről!

Oh értjük mi ezt az okoskodást, világos ez mi előttünk. Be kell bizonyítani, hogy mindez nem áldozat, azért, hogy ne mondhassák, mikép — ha mindaz nem áldozat, — a consuli bíraskodás kérdésében tett szegyenletes engedmények, a mik magokban véve mindezeknél tagadhatatlanul kisebb jelentőséggel bírnak, áldozatul hozzák az osztrák telhetetlenség-

A DEBRECZEN TÁRCZÁJA.

„Gyalázatos férfi.“

Elmefuttatás egy bünper tárgyalása alkalmából.
 — A »Debreczen« eredeti tárczája: —

Parneu Jakab ur, a temesvári kir. törvényszék egyik aljegyzője, elesábitotta az általános tisztelt jerszegi görög-keleti esperes leányát Simu Helén kisasszonyt; s mikor a szegény leány egy szerelmes, hűséges leányka teljes öntudatlanságával és odaadásával hajlott szeretője és vőlegénye minden kívánságára; s mindent feláldozott, a mit csak szerelméért valaki feláldozhat: szüleinek házát és szeretetét, jó hírnevét; mikor vőlegénye már négy évig hitegette szerelmével és házassági ígéreteivel, sőt hogy szavainak nyomatékot adjon, átadott a leánynak egy kis revolvert e szavakkal: »Ita valaha hűtlenségen érsz és ha szavamot megszegem: ezzel a saját revolveremmel öl meg! Felhatalmazlak rá!« — akkor négy évi hitegetés után megunta a leányt, vagy tán meg sem unta, hanem csak nem találta elég jó parthiának s ott hagyta a faképnél: elvett egy más gazdag leányt.

Az eljegyzés, majd esküvő híret hozták a lapok; s az új pár »tisztá szerelemből kötött frigyére« hozzá csapták a chablonszerü áldáskívánást; hiszen egy törvényszéki aljegyző már jelentékeny tagja a társadalomnak s lapokra és közönségre senki magán dolgainak belső mérlegelése nem tartozik.

S aztán ha tudja is valaki az előzményeket, hogy ez a boldog vőlegény volt szegény menyasszonyának megcsalása, hűtlen ott hagyása árán jutott az új gazdag parthiához? — kinek mi köze hozzá?

Hiszen hasonló körülmények közt felvergődött uri gazemberek százával rontják körülöttünk a levegőt s rothasztják aljas jellemük gyalázatos példájával a becsületes társadalom egészséges tiszta levegőjét.

Elegáns öltözékben, sima modorral, a jó mód s vagyoni függetlenség tudatában bizonyos gögös praepotentiával járnak-kelek közöttünk e hitvány becsületesablók; s ugyan kinek jutna eszébe, hogy vendéglőben ne üljön egy asztalhoz azon orvossal, ügyvéddel, vagy törvényszéki aljegyzővel, ki tekintélyét, előkelő életmódját, olyan vagyonnak köszönheti, melyhez egy reáévekig várakozott szegény szerelmes

leány hűtlen elhagyásával, aljas megcsalásával jutott.

Mindig van a társadalomnak egy igen jelentékeny tömege, melynek szemében »a gazdag ember: okos ember; — a szegény ember: komisz ember.« A gazdagok által kifejtett fény és pompa mindenkor irigylés tárgya még némely jobb érzésű szegény ember előtt is; a jó-létben, az irigyltetés tudatából gerjedő hűségben való sütkézés elnyomja a vagyonhoz ily gaz módon jutott czudarok lelkiismeretének szavát s nem látják a becsületes mőgöttük borongó árnyát, mely annál nagyobb, mennél inkább reájok süt a közbecsülés napsúgára.

Élnek és büszkélkednek. Szép családdal, nagy vagyonnal bírnak. S nincs a ki fülükbe kiáltja: »Ti nejeitek szeretetét, a társadalom becsülését nem becsületes, hanem tolvaj módon szereztétek.

A mivel bírtok: azért egy életet, vagy ennél sokkal többet: egy becsületet gyilkoltatok meg. Ti tolvajok!«

Ki gondol arra, mi történik az ott hagyottal, a rászédett, a kijátszott, a megcsalt szegény, szerencsétlen, szerelmes leánynyal? Az egyik megőrül, — belehal. A másikat talán az undokság karjaiba kergeti kétségbeesése. Egy har-

nek az állami souverainitas egyik legki-
magaslóbb alkotó elemét, az igazságszol-
gáltatást. De hát, ha mindez nem áldo-
zat, mi akkor az áldozat, és mindaz, a
mitől most az áldozat természetét az
igazságügyminiszter megtagadta, mégis
micsoda helyet tölt be Magyarország törté-
netében? Ő és vele mindenre igent zu-
dító pártja azt mondja, hogy mindezek,
a mik a mi meggyőződésünk szerint a
nemzet legéletbevágóbb jogainak feláldo-
zását jelentik, mi deme szomorú lemondás
fényes győzelemmel írja tele a ma-
gyar történelem lapjait. S ehhez hozzá
teszi, hogy az a fényes győzelem, melyet
1867-ben kivívni sikerült: a dualismus,
soha olyan fényesen nem ragyogott, mint
a consularis bíraskodásról szóló törvény-
javaslat tekervényes paragraphusaiban.
Ime minő jelentékeny hivatása lett egy-
szerre annak a törvényjavaslatnak, mely-
nek előbb teljesen alárendelt jelentőségét
vitatta a nagy parlamenti gladiátor.

De hogyan is menekülhetne az ál-
koskodások eme tömkelegéből maga a
nagy Minotaurus is? Hát a dualismus, ugy-
a mint az törvényünkben s a gyakorlat-
ban mindinkább kiturja a magyar állami
felségjogok függetlenségét, nem a legna-
gyobb áldozat-e, melyet valaha nemzet
királyának hozott? Uralkodók mondot-
tak már le trónjukról, hogy a nemzet
fejlődését lerontsák, békéjét megóvják. De
mutassa meg Szilágyi Dezső azt a nem-
zetet, mely önként, minden hatalmi kényszer
nélkül (avagy melyik fél
v o l t 1866-ban k é n y s z e r-h e l y z e t-
b e n?) lemondott állami létének leglé-
nyegesebb elemeiről, csak azért, hogy
uralkodójának kedvében járjon, an-
nak hatalmi körét gyarapítsa, mikor
külső hatalma minden oldalról kegyetlen-
ül megnyirbáltott. Nemes, valódi lova-
gias nemzethez illő áldozat vala ez.
Visszas és rut dolog, hogy a királyi mi-
nisztere a szavak hamis játékaival
megtagadja az áldozatkész nemzetétől azt
az elismerést is, hogy áldozatot hozott.

Dehát, ám legyen nekik igazuk. Leg-
yen nekik e jogokról való lemondás

diadal: ez a diadal lesz az 5 vereségök.
És ez a vereség annál csufosabb lesz,
minél inkább meg akarják csufolni a ma-
gyar állam fenségét. El fog jönni az
idő, mikor a nemzet megmutatja, melyik
a könnyebb áldozat: a jogok, vagy a
jogfeladó ministerek feláldozása-e?

B. S.

Országgyűlés. A képviselőház ülése
febr. 19-én. A t. ház hangulata mindinkább
nekihevül, s a csütörtöki ülésen már oly jele-
netek voltak, a melyeket legalább is izgatot-
taknak kell nevezni. Először *Hodossy Imre* be-
szélt szépen és tartalmasan a javaslat ellen.
Különösen nagy hatást tett az a döntő argu-
mentuma, hogy itt nem a konzuli bíraskodás
reformjáról van szó, mert ezt az intézményt
közjogunk eddig nem ösmeri s csak most kell
bevezetnünk törvénykönyvünkbe. Szerinte
alapvető törvény tehát az, a mit ezuttal meg-
kell alkotnunk, a törvényjavaslat ennél fogva
ebből a szempontból ítéendő meg s nem ab-
ból: jelent-e az, vagy sem javulást a fenn-
álló tényleges, de nem törvényes állapottal
szemben. Igen nagy hatással beszélt ezután
Győrffy Gyula argumentációja kitünő polemia
volt az igazságügyminiszter s az igazságügyi
bizottság indokolása ellen s hathatósan dom-
borította ki azt a tetelt, hogy a törvényjavas-
lat merőben ellenkezik a magyar állam igaz-
ságügyi szuverenitásával és most következett
Szilágyi Dezső, a ki harmadfél órán keresztül
tagadott és állított, de nem bizonyított semmit.
Beszéde érdektelen volt és a kormánypárt is
fáradtan hallgatta. A helyzetre azonban jel-
lemző, hogy a miniszter beszédét előzőleg s
annak a közepén és végén izgatott jelenetek
támadtak. Mikor Győrffy bevégezte a beszédjét,
Kaas Ieor felállott s indítványozta, hogy sem
a szakminiszter, sem államtitkárja nem léven
jelen, a ház függesztesse föl tanácskozást. Vad
láma kerekedett erre, a kormánypárt tombolt
és üvöltött, s ennek a kietlen scénának csak
a Szilágyi megjelenése vetett véget. De a han-
gulat már fel volt kavarva s csak az alkalmat
várta a kitérésre.

Szilágyi beszédére az ellenzék egyik-másik
tagja, a házban általánosan elfogadott szokás-
ból s egyáltalán nem azzal a céllal, hogy a
szónokot zavarja, közbeszólagott. Sehogy se
fért azonban ez a fejébe *Miklós Gyulának*, a
a ki nagy hetykén odaállt a terem közepére s
rá szólott a mérsékelt ellenzéknek: „A mit
az urak tesznek, neveltlenség.” Hogy micsoda
láma kerekedett ebből, az leírhatatlan. Száz
ember kiáltott rá a fogadatlan prókatorra,
hogy takarodjék a helyére; az azonban nagy

hetykén megállott a pódiumon, míg végre az
elnök volt kénytelen onnan a helyére utasítani.
Nem különben zajos jelenetek voltak a beszéd
végén. Az igazságügyminiszter jónak látta Ap-
ponyinak egy nem egészen precíz kifejezését,
a melyet azonban jóhiszeműleg nem lehetett
félreérteni, arra zsákmányolni ki, hogy a mérsé-
kelt ellenzék vezérét a koronánál független-
ségi velleitásokkal denuncziálja. *Apponyi* izga-
tottan felelt és ebből a különböző pártoknak
khorusban való zajos közreműködése mellett
Apponyi és Szilágyi közt rendkívül éles szóvál-
tás támadt, a melybe *Ugron Gábor* is szüksé-
gesnek látta beleszólni. Így végződött a csü-
törtöki ülés rendkívül izgatott hangulatban.

A képviselőház ülése febr. 20-án. Sok hé-
vel folyt tegnap a konzuli bíróságok feletti
vita a képviselőházban. Mindjárt az első szó-
nok, *Hollaky Imre* szép beszédben ostromozta a
bizantinizmust, melynek szelleme elharapódzott
Magyarországon is, és ennek kifolyása az
igazságügyminiszter javaslata is. *Hollaky Imre*
a komoly színezéshez később az éles szatir-
nak hangját vegyítette s polemikájában több
elmés idézetet használt fel. Egyik idézete miatt
affairje is támadt *Bekics Gusztáv*-val, mely
azonban sima elintézését nyert. *Hollaky* nagy-
hatásu beszéde után *Komjáthy Béla* vette éles
bonczkes alá az igazságügyminiszter javaslatát
és tegnapi beszédét, s ugyancsak dolgot
adott az igazságügyminiszternek a komoly meg-
szívlelésben, a képviselőháznak pedig ugyanak-
kor a legkedélyesebb perczeket szerze-
te elmés fordulatai által. *Komjáthy Béla* nemes
hívvel támadta meg azon szellemet, mely a jogos
nemzeti aspirációk iránt mindinkább veszi
fogékonyaságát. *Szilágyi Dezső* igazságügyminis-
ternek annyira fájhatott a *Komjáthy* beszéde,
hogy több ízben felszólt, de *Komjáthy* mind-
anyszor élesen és ügyesen vágott vissza.
Most *Beóthy Akos* következett, s precíz köz-
jogi distinkcióival hatalmasan védte meg a
mérsékelt ellenzék álláspontját, s választó viz-
zel öntötte le az igazságügyminiszter szofiz-
máit.

Utolsó szónok *Csatár Zsigmond* volt, ki
szintén a javaslat ellen beszélt.

A főrendiház tegnap rövid ülést tar-
tott, melyen az elnök Szlávy József a főren-
dház legújabb gyászt, *Mihálovics József* zágrá-
bi bíboros érsek elhunytát bejelentette. Ezu-
tán vita nélkül elfogadták a Svájcczal kötött
állategészségügyi egyezmény becikkelyezéséből;
az Olaszországgal kötött kereskedelmi
és hajózási szerződésről; a *Mittelberg* osztrák
községnek a nemet birodalom vámrendszere-
hez való csatolásáról; a métermérték be-
hozataláról című 1874. VIII. t.-cz. némely
határozmányainak módosításáról szóló törvény-
javaslatokat.

A magyar fegyvergyár. A magyar
fegyvergyár-részvénytársaság alakuló közgyű-
lése, miután a honvédelmi minisztériumtól
a 65.000 drb ismétlődő fegyver megrendelése
ügyében a döntő leiratok a magyar ipar-és
kereskedelmi bankhoz már leérkeztek, a legkö-
zelebbi napokban fog összeülni. A közös had-
ügyminiszter a honvédelmi minisztert a közös
hadsereg részére szükséges 35.000 drb tartalék-
fegyver megrendelésére is felhatalmazta. Az új
részvénytársaság igazgató-tanácsa — melynek
az összeférhetetlenségi törvény értelmében ország-
képviselet nem lehet tagja — kilencz tagból
fog állani és a gyár igazgatója *Scheib*
László honvédfőhadnagy lesz, ki eddig a pa-
szonyi honvéd lőszer-bizottsághoz volt beosztva.
A fegyverek szállításának határidőit oly messzire
vannak kitéve, hogy a fegyvereknek kellő
időben való szállítására biztosan számíthatni.

BELFÖLD.

Az új országház építési munkái má-
nyira haladtak, hogy nem sokára a szobrá-
szati munkához is hozzá foghatnak. Minthogy
az országház díszítésére a törvényhatóságok-
nak köbe vétett czimereit is fel fogják hasz-
nálni, a belügyminiszter felhívta az összes
törvényhatóságokat, hogy czimereik hiteles raj-
zát hozzá terjesszék föl.

Benedek János.

madik szótlanul, panasz nélkül egész életén
keresztül tört szívvel hordja a rejtett bánatot,
s lassan fásuló szivéből kihál az érzelmek vi-
rága, mint a hogy a megrepedt virágtartóból
eseppenként kiszivárog az életadó nedv.

A negyedik és századik az öngyilkosok
szomorú krónikáját szaporítja; vagy épen a
Faust „*Margit*”-jának tragikusan megrázó és
mégis mindennapi sorsára jut.

De egy ezrediknek eszébe jut a megcsala-
tott sziv természetes fellángolása: a bosszu is.
Megcsalatt szerelmének adáz dühétől vezé-
reltetve veszi kezébe a szerelmi hűség zálogául
kapott borzasztó ajándékot: a revolvért s gyil-
kos szándékkal keresi a hűtlen csábítót, hogy
megsemmisítse a nyomorultat, mint a hogy az
szívét, lelkét, becsületét s minden jobb érzését
meggyilkolta. Megtalálja. Ám a találkozás per-
czében az egykor imádott kedvesre tapadó
szem elhomályosul, megdőbben a sziv, megrez-
zen a kez s erőtlennül hanyatlik alá a czélt-
tévesztett lövés után ellankadó kar.

Simu Helént gyilkossági kísérlet miatt ál-
litották a lugosi kir. törvényszék elé. A pana-
szos *Parneu Jakab*, temesvári törvényszéki al-
jegyző, hogy vádja annál súlyosabb legyen,
saját kesével két lyukat szurt a kabátján, azt

hazudva azokról, hogy azok a leány lövésétől
származnak. A kihallgatott szakértők konstatál-
ták ezen állítás hazug voltát.

A törvényszék *Simu Helént* bűnösnek ta-
lálta a gyilkossági kísérlet büntetésében s ezért
5 évi börtönre ítélte.

Szegény, szegény leány: a te megölt éle-
tednek közönyös az, hogy annak öt évét a börtön-
be zárt, vagy a szabadon járó gazemberek
közt töltöd-e? Párisban tapsok közt mente-
nenek föl s az egész társadalom impozáns
résztvee szolgáltatna némi balzsamot meggyil-
kolt becsületre szivedre. Bíránk lelkiismeretét
bilinesben tartja a törvény s csak a királyi
kegyelem az, mely visszaadhatja szabadságodat;
mely megerősíthetné a társadalom részvét-
jes ítéletét, hogy a mit tettél, bűn volt ugyan, de
jól tetted.

Hiszen a „gyalázatos férfit” — így nevezi
Parneu Jakab temesvári törvényszéki aljegyző
urat egy elsőrangú fővárosi napi lap — nem
találta a neki szánt golyó; de megtalálta a tár-
sadalom megvetése, utálata. S most azt kérd-
jük: ily gyalázatos ember ülhet-e a bírói széken
s szolgáltathat-e törvényt és igazságot a becsü-
letes emberek dolgában?

Baross Gábor kereskedelmi minisztert a főváros szerdai közgyűlése egyhangulag Budapest díszpolgárává választotta. A budapesti kereskedők szerdán kérvényt nyújtottak át a kereskedelmi miniszternek, az utazó ügy-
nők (magyarul: *vigéczek*) által üzött vissza-
élések tárgyában. A miniszter megígérte, hogy a kereskedők sérelmeit az ipartörvény értel-
mében és a vámszövetség keretében orvosolni fogja.

A közigazgatás államositása
ellen H.-Nánás város 580 polgára a képviselőházhoz kérvényt intézett, melyet Irányi Dániel nyújtotta be.

Képviselő-választás. Ujvidéken a képviselő-választást márczius 3-ára tűzték ki. A hivatalos jelöltet a vasárnapi pártgyűlés kiáltja ki.

Elhunyt főpapok. Mihalovics József zágrábi bíbornok érsek, életének 77-ik évében esütörtökön hajnalban elhunyt. Horvát származása daczára magyar érzelmű volt. 1848-ban mint fiatal pap a szöszékről hirdette a szabadság igéit. A függetlenség harca elnyomása után várfogságba került, hol harmadfel évig szenvedett. Zágrábi érsekké 1870-ben nevezetett ki. *Szűke Jeromos*, a zirczi-pilisi-pásztoi és szt.-gotthardi egyesített cisterciata apátságok apátja, életének 59-ik évében, szerdán délután Zirczen elhunyt.

Ferencz Ferdinánd főherczeg Oroszországból visszatért s tegnap Budapestre érkezett. A főherczeg a budai várban szállott meg s megérkezése után ő felsége egy órai kihallgatáson fogadta.

A fészkelődő románok. Temesvárott a románok, mintegy 600-an, értekezletet tartottak, melyen kikelték a kidedővási törvény ellen, melynek nincs más czélja, mint a nemzetiségek erőszakos megmagyarosítása és jogaiknak megsértése. (!) Elhatározták továbbá, hogy a jövő választás előtt négy hónappal megkezdik az akciót, hogy a tulsulyban levő román elem több képviselőt küldhessen az országgyűlésre; e végből nemzeti pártkört is szerveznek, melynek székhelye Temesvár lesz.

KÜLFÖLD.

Belga alkotmány revízió. A belga munkáspárt szövetsége elhatározta, hogy általános sztrájkot rendez az esetre, ha a kamara az alkotmány-reviziót elvetné. Az általános sztrájkra vonatkozó kiáltvány megfogalmazásával a munkáspárt főtanácsát bízták meg.

A bujdosó Bismarck. A párisi »Figaró« híre szerint, mely természetesen meg erősítésre szorul, Bismarck herczeg már összes értékpapirjait Londonba küldte s később maga is Londonba fog menni állandó tartózkodásra.

A köztársaságról dicséretleg nyilatkozott a pápa Freppel előtt. Azt mondta neki, hogy a katolikus francziáknak teljes cselekvési szabadságot enged s azt hiszi, hogy *manapság állandó kormányt csak republikánus államforma mellett lehet remélni.*

A chilei forradalom. Chileből érkezett hírek szerint a kormány csapatai Iquique mellett kemény harc után teljes vereséget szenvedtek. A fölkelők Valparaisó felé fognak előnyomulni.

A német vártüzérség felügyelőjévé Weigel altábornagyot neveztek ki.

Suvalov lemondása. A »Figaró« szerint gí Suvalov berlini orosz nagykövet nem sokára le fog mondani. Ennek oka azonban nem a Bismarcknál tett látogatás, mert ezt a császár beleegyezésével tette.

Az ideai hadgyakorlatok. Katonai körökben híre jár, hogy Vilmos német császár részt fog venni a Cilli közelében tartandó ez ideai nyári hadgyakorlatokon, melyekre őt Ferencz József király már régebben meghívta volt.

Hajdúvármegye közgyűlése.

Debreczen, febr. 21.

Csekély érdeklődés mellett tartotta meg Hajdúvármegye törvényhatósági bizottsága tegnapi rendes közgyűlését. A bizottsági tagok a közepesnél is csekélyebb számmal jelentek meg,

a mi nem is csoda, midőn a tárgysorozatnak alig volt olyan pontja, melyért érdemes lett volna a vidéki bizottsági tagoknak Debreczenbe befáradni.

A tárgysorozat pontjai közül egyedül a *h.-hadházi ügy* keltett vitát, sőt e vita emésztette fel a közgyűlés idejének legnagyobb részét. E vitától, bár kicsinyes kérdések körül forgott, az érdekességet megtagadni nem lehetett, mert arról tett tanubizonyosságot, hogy *Hajdúvármegye nem tud mit csinálni H.-Hadházzal.*

Egy korábbi közgyűlés bölcsessége megengedte H.-Hadháznak elkövetni azon öngyilkosságot, hogy rendezett tanácsu városból nagyközséggé alakuljon át. Azzal érveltek a h.-hadházi tanács eltörlése mellett, hogy H.-Hadháznak anyagi ereje nem engedi meg a régi városi szervezet fentartását. És ime most, midőn H.-Hadházzal be kellene illeszteni a b. újvárosi szolgabíró-ságba, kiséül, hogy *Hajdúvármegyének nincs erre elegendő anyagi ereje!*

Az elhamarkodott lépés következményei tehát már is mutatkoznak. H.-Hadháznak nagy községgé való átalakulásával a b.-újvárosi járás szolgabíró-ságának teendői jelentékenyen megszorodnak. Szükséges lett volna a szolgabíró-ság személyzetét egy szolgabíróval és egy irnokkal megszorítani, valamint a központi árvaszék személyzetét is megerősíteni, és Hajdúvármegye közgyűlése — hosszas vita után — arra a tapasztalatra jutott, hogy anyagi ereje e személyzet-szorítást (holott csak egy pár száz forintról volt szó) nem engedi meg.

Ilyen körülmények közt valóban kíváncsiak vagyunk arra, hogy milyen lesz H.-Hadházon a közigazgatás? Maga a főszolgabíró, Ferencz Elek sem tett erre nézve biztató ígéretet, sőt nyíltan kijelentette, hogy a rendelkezésre álló csekély személyzettel felelősséget nem vállalhat. — A kérdés úgy a hogy megoldatott, e megoldást *ideiglenesnek* mondta ugyan a közgyűlés, de meglehet, hogy végleges marad, mert ki tudja, hogy az országgyűlés engedélyez-e a kis Hajdúvármegye számára 3 szolgabíró-sági járást s hajlandó lesz-e a vármegye dotációját fölemelni?!

Ilyen hinárba juttatta Hajdúvármegyét s a jobb sorsra érdemes H.-Hadházzal az intézők bölcsessége! Nagy hühéval belementek a h.-hadházi rendezett tanács eltörlésébe s előbb-utóbb odafeleldik a dolgot, hogy kénytelenek lesznek H.-Hadházon a rendezett tanácsot ismét visszaállítani.

S akkor — mint Ferencz Elek főszolgabíró kifejezte magát — ismét ott leszünk, a hol a máti esidő!

A közgyűlés lefolyása a következő volt: *Gróf Degenfeld József* főispán megnyitván a közgyűlést, előre bocsátja, hogy e közgyűlést még a hó első felében meg kellett volna tartani, de korábbi összehívását a h.-hadházi ügy hátráltatta, ezt pedig a közgyűlés tárgysorozatából kihagyni nem lehetett.

Olvastatik az *alispáni időszaki jelentés*, melynek főbb pontjai a következők:

Az ember-egészségi állapot kedvezőle-
nebb volt, mint a megelőző időszakban. Az állandó és tartós hideg miatt betegedések nagy számmal fordultak elő. Decz. és jan. hó folyamán meghalt 783 egyén, — született 1101 gyermek, — így a szaporodás 318 főnyi. A tankötelesek iskoláztatása — leszámítva a karácsonyi szünidőt és a népszámlálás idejét — rendes folyamatban volt. A személy és vagyonbiztonság a vármegye területén jó volt. A hasznos házi-állatok egészségi állapota kedvezőnek mondható, — az állatok közt semmiféle járványos betegség nem dult. A közutak oly jó karban tartottak, hogy a nagy mérvű havazások daczára közlekedési akadályok nem fordultak elő. Közmunka-váltásg czimén 16,763 frt folyt be. A lakosság által egyenes adó czimén befizettetett decz. és jan. hó folyamán 117,598 frt. A jövő hó 8-án tartandó sorozáshoz az előmunkálatok folyamatban vannak. Az idén meg-ejtett népszámlálás adatai szerint Hajdu-vármegye népessége 10 év alatt 11,934 lélekkel szaporodott.

Az alispáni jelentés minden megjegyzés nélkül tudomásul vétetett.

Az országos törvénytar szerkesztősége az 1890. évi 39-40-41-44, továbbá az 1891. évi 1-2-3 törvényezikket megküldi. Kihirdetettek.

A honvédelmi miniszter leirata értelmében a polgári *lovató bizottságok* megalakítottak. A bizottságokba a régi tagok választattak be, illetve nevezettek ki.

A H.-Vámospércsen f. évi jan. hó 3-án megtartott községi tisztújítás ellen Tóth Imre és társai felebbezést adtak be. Az ügy megvizsgálásával *Fekete Sándor* főjegyző megbizatik.

H.-Hadház r. t. városnak nagyközséggé alakulása folytán szükséges intézkedésekre vonatkozólag *Rásó Gyula* alispán azt javasolja, hogy H.-Hadház — mint nagyközség — a *b.-újvárosi járás szolgabíró-ságához osztassék be*; e járásban még egy szolgabírói állás rendszerezéssé s a szolgabírói iroda kibővítetté s miután H.-Hadház árvaügyeit ezentul a központi árvaszék fogja kezelni, javasolja, hogy az árvaszék személyzete egy kisegítő előadóval és egyapidijással szaporíttassék. Az évi többlet-kiadás 1550 frt lenne. Hogy ez fedezhető legyen, a különben is feleslegesnek bizonyult járás-orvosi állást eltörlöttni javasolja.

Az állandó választmány azt javasolja, hogy míg a jelen közigazgatási rendszer meg nem változtatatik és a törvényhozás másként intézkedik, H.-Hadház a b.-újvárosi szolgabíró-sághoz osztassék be. A főszolgabíró mellé adassék egy közigazgatási gyakornok, az árvaszékhez pedig egyapidijas. A járás-orvosi állás tartassék fent s az így mutatkozó költség-többlet megtakarításokból s a kerületi székház jövedelméből fedeztessék.

Rásó Gyula alispán a közigazgatási gyakornok helyett szolgabíró-t kér alkalmaztatni. Így is csak ideiglenesen tartható fent ezen állapot, mert a minisztert arra kell kérni, hogy a törvényhozás útján gondoskodjék arról, hogy Hajdúvármegye 3 szolgabírói járásra osztassék s úgy az árvaszéki, mint a pénztári személyzet szaporíttassék.

Ferencz Elek szerint ez a kérdés leginkább az ő bóréré megy. Az ő hivatala máris nagyon meg van terhelve s szüksége lenne a kezelő szakban is még egy működő tisztviselőre. Hivatalának ügyforgalma a 10,000-et meghaladja s ezt egy irnok és egyapidijas kezelik. Legalább még egy irnokra lenne szüksége. Adjon neki a központ irnokot, a központ jobban boldogul aapidijással, a költség-többlet a kerületház jövedelméből lenne fedezendő. A járás-orvosi állást ezentul is fentartani javasolja.

Dr. Varga Géza t. főorvos a járás-orvosi állás fentartása mellett emel szót.

Szinay Gyula a járás-orvosi állást több okból fentartani kívánja. A közigazgatás átalakítása előtt nem tartaná czélszerűnek, hogy Hajdúvármegyének különben is csekély tisztikarát apasszák, mert ez később megboszulhatja magát. Az egészségügy a legfontosabbak közé tartozik. Ennek rovására nem hajlandó concessiót tenni. A járás-orvosi állásra vonatkozólag elfogadja az állandó választmány határozati javaslatát.

Fekete Sándor hasonló értelemben szólalván föl, a főispán szavazás alá bocsátja a kérdést s a többség a járás-orvosi állás fentartása mellett határoz.

Rásó Gyula alispán ismételve hangsúlyozza, hogy a b.-újvárosi járásban a főszolgabíró mellé szolgabíró-t adjanak s a kerületi székház jövedelméből 300 frtnál többet is fordíthatnak a költség-többlet fedezésére. Az árvaszéknél egyik jegyzőt bízzák meg ülnöki, a gyakornokot pedig jegyzői teendővel.

Somossy Béla kijelenti, hogy a kerületi székház jövedelméhez a vármegye nem nyulhat, mert a székház a hajdu-városok tulajdonát képezi s annak jövedelme csak a hajdu-városok javára használható föl. De meg veszedelmes praecedens is lenne ennek jövedelméhez hozzányulni, mert megtörténhetnék, hogy jövőre vármegye másnemű szükségleteit is ezen jövedelemből kellene fedezni.

Szinay Gyula méltányosnak igen, de törvényesnek nem tartaná a kerületi ház jövedelmét adminisztracionális czélokra felhasználni. Ha Csegét és Egyeket visszakapcsolná a nádudvari szolgabíróshoz, akkor a b.-ujvárosi szolgabíróshoz személyzetét legalább egyelőre nem kellene szaporítani. Az árvaszék ügyforgalmának szaporodásán az alispán javaslata értelmében lehetne segíteni. A szolgabíróshoznál nélkülözhető a hivatal-szolga s ezeknek a fizetése a költség-többlet fedezésére lenne fordítható.

Rásó Gyula alispán ebbe belenyugszik.

Nábráczky István Csegét és Egyeket szívesen elvállalná, de azok nem kívánják a nádudvari járáshoz csatlakozni. Kijelenti, hogy a szolgabíróshoznál a technikai erő a kevés. A hivatal-szolga parádénak is szükséges, mert a szolgabírónak olykor-olykor reprezentálni is kell. Ezen állás tehát el nem törölhető. A b.-ujvárosi szolgabíróshoz személyzetének szaporításához elégnek tartana egy rendes irnokot.

Ferenzy Elek egy szolgabíróval és egy irnokkal kéri hivatali személyzetét megszorítani.

Dr. Popper Mór szolgabírói hivatalát nem tud elképzelni hivatal-szolga nélkül. Elfogadja az állandó választmány határozati javaslatát.

Szöllősy János t. ügyész szerint a kérdés megoldására nincs más mód, mint gondoskodni a megyei pótdadó kivetéséről.

Gróf Dégenfeld József főispán azon nézetben van, hogy csupán ideiglenes intézkedésre van szükség, mert a jövő 1892-ik évben másként kell a közigatást berendezni. (Hátha a közigazgatás államosításáról szóló törvényjavaslat megbuktatja a mai kormányt?! Szerk.) Ideiglenesen lehet intézkedni a nélkül, hogy új állásokat rendszeresítene a vármegyére. Az árvaszékhez napidíjas osztatnék be, a főszolgabíró lakber-pótlékot kapna, az árvaszéknek alkalmazott gyakornok pedig pótdíjjal láttatnék el. Így a szükséges költségre is meg lenne a fedezet.

Rásó Gyula alispán kijelenti, hogy elfogadja a kérdésnek így módon való megoldását. *Ferenzy Elek* is kijelenti, hogy kénytelen belenyugodni a vármegye határozatába, de ezzel megint csak ott van, a hol a mádi zsidó. (Az alispán azzal igyekszik őt megnyugtatni, hogy a szolgabírói hivatalban alkalmazott napidíjast ki fogja eszerélni egy rendes irnokkal.)

A megyei közgyűlés az állandó választmány javaslatától eltérőleg, a főispán javaslata értelmében, a jelen évre ideiglenes intézkedéseket tesz. Az árvaszéki jegyző ülnöki teendőkkel, a gyakornok pedig jegyzői teendőkkel bízatik meg. A miniszterhez feliratot intéznek az iránt, hogy tegye meg a szükséges intézkedéseket arra nézve, hogy Hajdúvármegye 3 szolgabírói járásra osztassék.

A közgyűlés többi tárgyai esekélyebb érdekekkel bírtak s minden vita nélkül intéztettek el.

Ujdonságok.

A »Csokonai-kör« f. hó 26-án rendes felolvasó ülést; f. évi márczius 5-én, csütörtökön pedig este 7 órakor a Szikszay-féle Margit-fürdőben barátságos vacsorával és táncmulatsággal egybekötött felolvasó estélyt tart. A program s a közelebbi tudni valók kellő időben falragaszon fognak a nagyközönség tudomására hozatni. Azt azonban előre is jelezzük, hogy a felolvasó estély rendkívül érdekesnek ígérkezik. E mulatságra a kör tagjai és hozzátartozói természetesen beleptidij nélkül jelenhetnek meg.

Reményi Debreczenben. Világhírű művész hazánkba Reményi Ede kedden Debreczenbe érkezik, s ugyanakkor színházunkban hangversenyt fog. Tiszteletére kedden a színhazi hangverseny után a Bikában társasvacsora rendeztetik. Városunk közönségét kérjük, hogy a társas vacsorán minél nagyobb számban megjelenjen szíveskedjen. Szesztina Lajos, a zenei elnöke. Vertesi Arnold, a »Csokonai kör« elnöke. Márk Endre, a dalárda elnöke.

Társas vacsora. A helybeli »Polgári kör« ma este 8 órakor saját helyiségében zártkörű társas vacsorát tart.

*** A czegléd-utca rendezése.** A kocsis-utak burkolatának kiszélesítése és ennek mindkét oldalán befásítása még az 1889. évi tavaszi közgyűlésen elrendeltetvén, az aszfaltjárdák elkészítése után azonnal folyamodványt adtak be a városi tanácshoz az érdekelt czegléd-utcai háztulajdonosok és pedig dr. Balkányi Miklós, a debreczeni takarékpénztár, dr. Rotschnek V. Emil, Legányi Gyula, dr. Király Ferencz, Csorba Lajosné, Sárváry Ferenczné, özv. Szabó Lajosné, dr. Szikszay Szabó József, Papp György, Pinczés Mihály örökösei, Horváth Mihály, Horváth István, Tóth Lajos, Abrahám László, Vilmos Lajos, Jóna István, Torday Gábor, Harsányi István, Katz Mihály, Rickl Antal, Bosznay Károly, Bészler Károly stb. A városi tanács jan. 30-iki ülésében a kérvényt azzal adta ki a városi mérnöki hivatalnak, hogy tegyen jelentést arra nézve, mily módon volna a czegléd-utca rendezése a folyó 1891-ik évben megkezdhető és mennyit lehetne ez évben teljesíteni? A mint halljuk, a mérnöki hivatal jelentése szerint az egész munkát elvégezhető volna az 1891-ik év folyamán és pedig a befásítás mindjárt a tavaszon, a kocsis-ut burkolása pedig a nyár folyamán. Nagyon óhajtható is volna, hogy ezek a munkálatok a nyár folyamán befejeztessenek, — és ne több évekre felosztott részletekben történjenek a befásítás és kocsis-ut készítés.

*** Királyi kihallgatás.** Széll Farkas és Csató Ferencz, a debreczeni kir. tábla tanácselnöke, csütörtökön kihallgatáson voltak király ő felsége előtt.

Tavaszi katonai lóvásárok 1891-ben. A földművelésügyi miniszterium közhírré teszi, hogy a hadsereg lószükségletének kiegészítése céljából ez év tavaszán — márcziusban — a következő helyeken lesznek lóvásárok: I. csoport Galánta márczius 9-én. Csorna 12-én, Mosony 14-én, Léva 16-án, Érsekújvár 18-án, Tata 20-án és Győr 22-én. II. csoport Kaposvár márczius 14-én. Dombóvár 16-án. Hőgyész 18-án, Pinczehely 19-én és Szekesfehérvár 21-én. III. csoport Füzes-Abony márczius 8-án, Forró 10-én, T-Terebes 12-én, Miskolcz 14-én, Tornalja 16-án, Hatvan 18-án. IV. csoport Jászapáti márczius 9-én, Czegléd 11-én, Debreczen 13-án, Nagy-Károly 15-én, Kis-Várda 17-én és Nyíregyháza 19-én. V. csoport Békés-Csaba márczius 8-án, Hódmezővásárhely 10-én, Temesvár 12-én, Makó 14-én, Nagybeeskerek 16-án, Zombolya 18-án Zombor 20-én és Kis-Körös 22-én. VI. csoport Sepső-Szent-György márczius 17-én, Maros-Vásárhely 19-én és Kolozsvár 21-én.

*** Az ártézi-kút.** Zsigmondi bejelentette a városi tanácsnak, hogy a 780 méter mélységet elérte. Minthogy az újabb szerződés értelmében a furást 700 méteren alul 120 frtért eszközli méterenként: 9600 forintjába kerül a városnak ez a 80 méter. Eddig már többet költöttek az ártézi kútra 70 ezer forintnál, de legalább eredményt látnok már. *Karafiát* Zsigmondi mérnöke Debreczenben időzik.

*** Fodrászok bálja.** A fodrászsegédek báljára a meghívók már szétküldettek. Kérletnek mindazok, a kik meghívót nem kaptak volna, de arra igényt tartanak, hogy szíveskedjenek ez iránt ifj. Csikes Ferencz bálbizottsági elnökhöz (czegléd-utca, a polgár-mester ur házában) fordulni, ki a meghívót készséggel kiállítja.

*** Adományok.** A tokaji tüzkárosultak részére a debreczeni gubásipar-társulat részéről Salánky Ferencz ur 5 frtot adományozott szerkesztőségünk gyűjtőívén. (Ha egyesek és társulatok a tüzkárosultak részére még adományozni kívánják, szíveskedjenek adományaikat minél előbb beküldeni, mivel a segélygyűjtő bizottságok a gyűjtő-ívek beküldését szorgalmazzák.) A paczi szegény család részére Geréby Fülöpne urhölgy utólagosan 2 frtot adományozott a mező-rendőr-kapitányságnál.

*** Az újságírók réme** a sajtóhiba. Nincs az a gondos korrektúra, a mely mellett egy-egy sajtóhiba benmaradása kikerülhető volna. S néha a legkomolyabb, legmagasztosabb eszmének tekeri ki a nyakát egy-egy infamis sajtóhiba. Ilyen sajtóhiba csuszott be csütörtöki vezércikkünkbe, hol a magyar alkotmány »függetlensége« helyett »ügyetlensége« lön kiszedve s a cikkben ben felejtve. Olvasóink bizonyára reá jöttek e sajtóhibára, a mit ezennel ki is igazítunk.

Színház.

— Febr. 19—20. —

Csütörtökön, február hó 19-én a »Suhancz« című operettnek nevezett férczelmény került színre *Hentallerné Pauli Mariska* második vendégjátékául. Eltekintve attól, hogy e darab csak ugyszólván egy szerepért van megírva, erőltetett menetű, semmi cselekmény, bonyodalom benne nincs, hanem az egy *Jósi* szerep körül forog az egész cselekmény, mely ugyan sovány, unalmas a szó teljes értelmében, zenéjéről semmi jót nem írhatunk.

Ónálló melódiának nyomát még nagyító üveg segítségével sem fedezhetjük fel benne, hanem összevonnak hordva benne a *Vizhordó*, *Ördög Róbert*, stb. operák kifélezett ariái; s kiváltképpen a *Bellevillei sziz* operettére minden száma emlékeztet. Egymásra halmozott orfeumi kuplék, képtelen ensemblék zagyvasága még nem elegendő arra nézve, hogy operette címet adhasunk e műnek; hozzájárulván természetesen a Konti-féle csinadrattabum-féle hangszerelés, mely a hallgató fülhártyáit minduntalan megszakadással fenyegeti.

Hentallerné Pauli M. asszonyról csütörtöki kritikánk mond érdemleges bírálatot, s azt ma is megerősítjük, hozzá adván, hogy minden mozdulatában, pajzánsága daczára, discret játékot produkált, s énekében, mely lehelletszéreleg könnyed, ugy a legelfogultabb, mint a dillettans zeneértő is gyönyörködhetett.

Szilasi Irénnek s *Karacs Imrénnek* szerencsés estélyök volt; kijutott ugy a taps, mint a diésősegből osztályrésztük.

Andorfi és Püspöki jó alakítást mutatnak be.

Marin tábornok szerepében *Kiss Ferencz* halvány, szintelen alakot mutatott be.

Karok kritikán aluliak. Valóban bosszantó dolog, hogy a kar ugy férfi, mint női tagjait, mintha a cselekmény, mely szemök előtt foly, nem is tartoznék rájuk, folytonos egymás közötti fecsegés, nevetgélés, s a közönséggel szembeszedő foglalkozás el. Tessek a darab cselekményéhez alkalmazkodni s a történeteket megfelelő játékkal kísélni; nem pedig mint élettelen fababok állani, vagy egymás közt kaszinózni!

T-r.

Hentallerné Pauli Mariska asszony tegnap este a »Nani« cz. népszimű czimzerepében lépett fel s bebizonyította, hogy nemcsak az operettekben, hanem a népsziműben is teljesen otthonos. A szerelmes sváb leányt elragadó szeretetreméltósággal személyesítette s ugy ügyes játékaival, mint szépen előadott dalaival, zajos tapsra ingerelte a közönséget.

Örömmel jelentjük, hogy az ötös bizottságnak sikerült H. Pauli Mariska asszonyt még egy vendégjátékra megnyerni. Holnap tehát még egyszer láthatjuk őt az »Ingyenélők« Sárika szerepében. A kedves művész a közönséget is lekötölte, midőn az ötös bizottság kerelmének engedett.

Reményi Ede, a világhírű hegedűművész, nem egy, de két hangversenyt rendez színházunkban. Az első hangversenyt kedden, a másodikat pedig szerdán tartja meg. A hangversenyek iránt rendkívüli érdeklődés mutatkozik.

A színházi műsor következőleg van megállapítva. Vasárnap: »Ingyenélők.« Hefőn. »Becsület.« Kedden és szerdán: *Reményi hangversenye*. Csütörtökön: *Hamlet*. (Góth jutalomjátéka.)

Lövöldöző Romeó.

— Saját tudósítónktól. —

Debreczen, febr. 21.

A szerelmi drámák lassanként divatba jönnek Debreczenben. Alig egy pár hete Kovács László cipész legény lőtt rá a mestere feleségére, a kibe szerelmes volt — reménytelenül, aztán öngyilkossági kísérletet követett el. Tegnap hasonló eset történt, mely amannál sokkal érdekesebb s lélektani fejtegetésekre is bő alkalmat ad.

Ezelőtt két évvel, április hóban *Welenczky* Mátyás 38 éves szabász betért *Schreier József* kenyér-piaczi kocsmájába, hol *Schreier* néval megismerkedett. Azonnal szerelemre gyuladt iránta s attól az időtől fogva nem volt maradása. Az asszony, ki akkor már hat év óta élt a férjével boldog családi életet, az első találkozás után észrevette, hogy *Welenczky* szerelmes lett belé. Meg is mondta a férjének s kacagva tette hozzá:

— Milyen bolond ember ez a szabász, hogy ilyen hamar szerelmes lett belém.

Schreier nékülönben sugar természetű, barna haja, szemre való asszony. Az ura igaz, hogy kissé öreges volt már akkor is, úgy az 55 fele járt, de ő hűségesen ragaszkodott hozzá ő s hűségét a hála táplálta. Leányneven *Fabián* Marinak hívják, a Szepességre, *Svedler* faluba való, jelenleg 35 éves. Az urával itt ismerkedett meg Debreczenben.

Eleinte tréfára vette a dolgot az asszony is, az ura is. Nem haragudtak a szerelmes szabász ömlengéseiért, mert jó vendég volt, mindennap ott ivott az asszony kedvéért. *Welenczky* ekkor még nagyon óvatos volt s nyilatkozatait úgy adta elő az asszonynak, hogy azért nem haragudhatott a férje, ha hallotta is, sőt még hízelt az öregnek, hogy az ő feleségebe olyan nagyon belebolondult a szabász. Az öreg *Schreier* igen érdekes ember. Olyan forma alak, a milyeneknek a francia regényírók festik a külvárosi kocsmárosokat. Közép természetű, haja szakála őszbe vegyült, arca a naivságig becsületes s szájából soha ki nem szakad a méz-pipa. Magyarul történelve beszél, de azért meg tudja magát értetni.

Schreier később a homokkert-soron vett egy házacskát és kocsmáját ott nyitotta meg. A szabász oda is követte őket s nem volt olyan nap, hogy munka után be ne tért volna egy-két üveg borra. Telt neki. A *Weisz Sándor* piac-utcai férfi-divat üzletben volt alkalmazva, mint szabász, 100 forint havi fizetéssel.

Az asszonyt a sok epedés végre megindíthatta, mert engedékenyebb lett, mint a rendőrség előtt is megvallotta s még levelezett is *Welenczky*vel. Egész rakás ilyen levelet találtak ennek lakásán.

De a siker nagyon elkapatta *Welenczky*t, sőt a kocsmai vendégeknek is nagyon feltűnt a dolog, mert a szabász tulságosan neki eresztette az érzelmeit. Valahányszor bort vitt neki az asszony, mindannyiszor felugrott a székről és megcsókolta az imádottja kezét. Mikor a bor is hevítette már, a ruháját, a kötője szélét is csókolgatta *Schreier* nének, sőt néha térdre borult előtte.

A férj végre megsokalta a szerelmes ömlengéseket és erélyes akart lenni. Megtiltotta a szabásznak, hogy a kocsmájába többé belépjen, vagy a feleségéhez közeledjék. A szabász búsan sohajtott fel, mikor elbucszott az asszonytól:

— Meglássá, megölöm magamat, de együtt fogunk meghalni.

Egy-két napig elmaradt a kocsmából, aztán megint csak visszakerült oda. Kileste az alkalmat, a mikor az öreg *Schreier* eltávozott hazulról, akkor lepte meg az asszonyt. *Welenczky*, bár mindennap szerelmesebb lett, lelki-állapotához következtelen lépésre határozta el magát. Jegyet váltott Nagy-Váradon *Györgyi* Juliskával, a ki tisztességes polgári családból származott nem közönséges szépségű leány volt. Ezelőtt három hónappal pedig *feleségül vette* a jegyesét, s vele a nagy-utcai 1605. számú házba költözött, a hol ő nyolcz év alatt mióta Debreczenben volt, már három izben

lakott. A felesége nagyon szerette *Welenczky*t, a kit az udvarban lakók is példás férjnek hittek. A lakodalom után néhány nap múlva elvitte a feleségét *Schreier* ékhez s bemutatta őt nekik. A szegény fiatal asszony nem is gyanította férjének örült szenvedélyét.

*Welenczky*vel azonban nem felejtette el a nyugalmas családi élet azt a másik asszonyt. Ezután is akart járni *Schreier* néhez, de a férj most már kidobással fenyegette őt s az asszonyt a megsértett női hűség ismét hideggé tette *Welenczky*vel szemben; nem akarta ösmerni többé a hűtelent.

A szabász nem is ment többé a kocsmába, de minden este oda lopódzott a kocsmajátó elé s felmászott a fal párkányára, úgy nézett be az ablak függöny felett a borivóba, hogy legalább így lássa azt az asszonyt, a kinek még a látása is boldogságot adott neki.

Tegnapelőtt este nagyon népes volt a *Schreier*-kocsmá. A külső borivóban egy kezek asztal mellett több iparos ült, kik közül egy észrevette, hogy az ablakfüggöny felett leselkedik *Welenczky*; már ösmerték a szokását. Az iparos azonnal felugrott az asztal mellől, kinyitotta az ajtót s rákiáltott *Welenczky*re ki futásnak eredt. A vendég utánna rohant. követte őket a kocsmáros is s a szabászt a várud-utczán elfogták. A szerencsétlen ember egy revolvert szorongatott a markában. Ugy könyörgött az üldözőinek, hogy ne bántsák, nem akar ő senkinek ártani, míg utnak eresztették. De *Schreier* megfenyegette őt.

— Majd a rendőrség elé viszem a dolgot holnap reggel.

Welenczky haza ment, lefeküdt, a felesége nem vett észre semmit.

Másnap korán megkezdte munkáját a divatüzletben s tíz órákor kedélyesen szalonázott, pálinkázott. Egyszerre, úgy féltizenegy órákor gyorsan felkapta a kabátját, kalapját és szó nélkül elrohant az üzletből a *Schreier*-kocsmá felé. Itt sétált le és fel, midőn 11 órákor a várud-utczáról jövet megpillantotta *Schreier* német. Elébe sietett s az ispotály előtt megállította.

— Ugy-e, feljelentettek engem a rendőrségnél? kérdé az asszonytól, miután illedelmesen köszönt.

— Ha másként nem tudok magától megszabadulni, kénytelen voltam ezt tenni.

Schreier né tényleg a rendőrségtől jött, hol *Welenczky*t bepanaszolta.

— Hát mért bántanak engem, hiszen én bolond vagyok.

— Akkor menjen az örültek házába — vágott vissza az asszony.

Erre *Welenczky* előkapta revolverét s rákiáltott *Schreier* nére:

— Ezt már régen akartam! — és elsütötte a revolvert.

Schreier né az utca közepére futott, a szabász pedig utána és ismét rátűzött. Erre az asszony a járdára rohant vissza, ekkor érte a harmadik golyó. Az első lövés a mellét, a második a hátát, a harmadik balcömbjét sértette meg, de komolyabb bajt nem okozott, mert a vastag ruha megakadályozta; a golyók mind benne maradtak a ruhában, hegyökkel a testbe fúródva. *Schreier* né halálra rémülve szaladt hazafelé, bár néhány favágó, a ki látta a kinos jelenetet, naivul biztatta őt:

— Ne féljen, ténsasszony, ne féljen.

Mikor hazaért, arcából kikelve kiáltotta a férjének:

— Meg vagyok löve!

Az öreg *Schreier* csak annyit mondott erre:

— Eredj már, te bolond.

De mikor meggyőződött a valóságról, megcsóválta a fejét, de azért a pipát nem vette ki a szájából:

— Enyje, enyje, még sem hittem volna.

Az asszony sebeit azonnal ápolás alá vették, de le sem kellett feküdni. Oly gyengék a sérülések, sőt kedélyesen beszélte el az esetet a kocsmába nagy számmal begyűlt kíváncsi vendégeknek.

A lövöldözést többen látták, a kik nyomban *gyilkost* kezdtek kiabálni, mitől *Welenczky* megrettenve megfordult s a varga-utczára, onnan a piacra szaladt. Néhányan, midőn

rendőrrét hiába kiabáltak, üldözni kezdték őt, de a menekülő hátra-hátra fordult s üldözőit lelövéllel fenyegette, sőt egy *Munkás* nevű vasuti munkásra rá is fogta már a revolvert, midőn megakartá őt ragadni.

Az üldözéstől persze elment mindenkinek a kedve.

A piac-utczáról egyenesen a *Weisz Sándor* divatüzletébe szaladt vissza, itt a bolt végében eső szabóműhelyben magára sütötte a revolvert és összerogyott. A golyó baloldalán, a felső tüdőkarélyba hatolt be, azonban nem sértette meg a szívet.

Az esetről azonnal értesítették a rendőrséget s *Tóth Mihály* III. ker. r. fogalmazó, *Palfy* Imre rendőrbiztossal és *Neuman* detektívtel megjelentek a helyszínen.

Sebe erősen vérzett, de dr. *Sárvári Gyula* t. főorvos gyorsan ápolás alá vette. E közben fájdalmasan nyögött s *Schreier* német emlegette, a ki nélkül élni nem akar. Aztán, bármint tiltakozott is ellene, beszállították a kórházba. Mikor a kocsira feltették elájult s a kórházban is sokáig eszméletlen állapotban volt. Mikor magához tért, sem enni, sem beszélni nem tudott, s kihallgatni sem lehetett. *Schreier* német tegnap délután 3 órákor hallgatta ki a rendőrség, a tanúkkal együtt.

A véres szerelmi dráma óriási érdeklődést keltett a városban; még délután is kisebb-nagyobb csoportok állottak a *Weisz Sándor* üzlete előtt s az esetről tanakodtak.

Legszánandóbb *Welenczky* nének a sorsa. A szerencsétlen fiatal asszony, bár mint titkolták is előtte, már féltizenkettőkor meghallotta az esetet. Két szabó ismerősük vigasztalni ment a szerencsétlen asszonyt, ki midőn megpillantotta őket, összerogyott és keservesen sirt, jajgatott, a haját tépte, homlokával a pallót surrolta. Ugy erőszakkal emelték kocsiba s egy rokonához vitték.

A III. ker. kapitányság tegnap d. u. 5 órákor át tette az ügyet a kir. ügyészséghez.

Welenczky ma már jobban érzi magát s valószínűleg ma d. u. kihallgatja őt a kir. ügyészség.

Gondolatok.

Legnagyobb dicsőségünk nem abban áll, hogy sohase bukjunk, hanem, hogy felkeljünk minden bukás után.

*

Ki az eget veszi czélba, magasabba lő, mint a ki csak egy fát akar eltalálni.

*

A gazdálkodás magában véve is nagy jövedelem.

*

Semmit se tarts csekélységnek, bármily kicsinynek lássék is; homokszemekből áll a hegy, pillanatokból az év és csekélysegekből az élet.

TÖRVÉNYSZÉK.

„Öld meg!“ Fölötte érdekés végtárgyalás volt e napokban a lugosi kir. törvényszék mint büntető bíróság előtt. A vádlottak padján egy viruló szépségű, intelligens román hajadon, a jerszegi gör. kel. esperes leánya: *Simu Helén* ült, hogy feleljen azért, hogy az elmúlt őszön szeretőjére és vőlegényére *Parneu Jakab temesvári törvényszéki aljegyzőre gyilkossági szándékból kétszer rálőtt*. A szép, fiatal leány értelmesen és sürü könyhullatások közt így beszélt el szerelmi tragédiáját: *Parneu Jakab*, a jerszegi nagy vagyonu erdőmester fia, már mint gimnazista diák ostromolta őt szerelmével s mikor a lugosi gimnáziumból az érettségi bizonyítvánnyal került haza, hűségének és szerelmének megújítása közben olyan ajánlatokat tett neki, melytől a vér arcába szökött. Százszor és százszor visszautasította, de *Parneu Jakab* nem csüggedt. Egy napon azzal állt elő, hogy csak napok kérdése és ő felmegy a fővárosba »jogásznak«. Vagyona elégséges lesz arra,

is, hogy őt — a feleségét — ott tisztességesen eltartsa. Miután azonban szülei ellenzik a házasságot, szöjkék meg vele Budapestre, ott megesküdnek s a fait accompli szemben többé a szülők sem fognak semmit sem tenni. A leány nem merete ősz szüleit, az általános tisztelt esperest ilyen gyalázatba taszítani, habár — megvallja — a fiatal jogász türelmetlen szerelmének alig-alig tudott ellentállani. Elutazása napján ismét találkozott vele; Parneu Jakab ismételte ígéreteit, szerelmét, a házasságot és hogy szavainak nyomatékot adjon, átadott a leánynak egy kis revolvert e szavakkal: »Ha valaha hűtlenségen érsz és ha szavamot megszegem: ezzel a saját revolveremmel öl meg! Felhatalmazlak rá!« A kis lány hajlott a csábításra és megszökött a szülői háztól. Boldog szerelemben töltöttek el négy évet a fővárosban; »férje« mindig tudott okot mondani, hogy mért késik az esküvő. Egyszer csak jelentette neki a »férj«, hogy Nagyváradra lett kinevezve a törvénytörvényekhez. Leutaztak együtt Nagyváradra. De alig voltak itt egy pár óráig. Parneu Jakab — eltűnt. Megszökött mellőle. A szegény leány most látta, hogy megsalták. Egy krajczár pénz nélkül maradt a nagy, neki idegen városban. Kénytelen volt szolgálatba állani. De nem volt nyugalma; fölkeresni akarta hűtlen kedvesét, hogy rajta boszut álljon. Pénze nem lévén, gyalog és koldulva tette meg az utat Nagyváradtól Jerszegig, szülőfalujáig. Az apja házába betérni nem mert, hanem bekéredzkedett egy ismerőse házába. Itt megtudta, hogy Parneu Jakab azóta »doktor« lett s feleségül vett egy gazdag »nagyvárosi« leányt. Elhatározta magát, hogy a csalót megöli. Zsidovinig — a hol Parneu a mézeseteket töltötte — ismét gyalog ment és remegve várta a kínálkozó alkalmat, hogy boszuját kielegíthesse. Egyszerre előrohogott egy uri hintó, abban ült Parneu és meg egy ur, kiről később megtudta, hogy a sógora volt. A négy év előtt kapott revolverrel rálőtt a hűtelre, de nem találta el. A kocsi ülők leugrottak, leteperték a leányt, a revolvert kiesavarták kezéből és így megakadályozták abban, hogy öngyilkossági szándékát végrehajtsa. A zsidovini határban történetről senki sem tudott, de Parneu Jakab följelentése alapján a leányt letartóztatták és vizsgáló fogságba vetették. A vegtárgyalás folyamán a gyalázatos férfi váltig hajtogatja, hogy a leány lövése — talált, de természetesen nem nemesebb részeket, csak a téli kabátját. E corpus delictit le is tette a bíróság asztalára. A szakértők azonban egybehangzón vallották, hogy a kabátban levő két lyuk nem lövéstől származik, hanem késszúrásra enged következtetni. Erre a sértett nagy cinizmussal azzal állt elő, hogy a leány késsel is rárohant, mit azonban a vádlott tagadott. A védő azt állította, hogy késsel maga panaszos lyukasztotta át a kabátot, hogy vádja erősebb legyen. A tárgyalás eredménye az volt, hogy a leányt gyilkossági kísérletben bűnösnek mondta a bíróság és azért öt évi börtönrre ítélte. Az ítélet ellen a védő (teljes fölmentésért) felebbezett; az ügyész azonban megnyugodott.

Köszönetnyilvánítás és beszámolás.

Az evang. filléregylet által folyó hó 7-én rendezett thea-estély tetemes összeget eredményezett azon nemes célra, melylyel egyletünk az evang. elemi iskola és szegénysorsu tanulóinak segélyezésére szolgál. A thea-estélynek minden kiadás levonása után fennmaradó tiszta jövedelme 593 frtot teszen, mely összegben a felülfizetések 105 forint 76 krajczárral, az estélyen a perselybe gyűlt adományok 121 frt 80 krral szerepelnek. Felülfizetéssel a következők gyarapították az estély jövedelmét:

Adriai vezérügynökség 2 frt, Bauer János 50 kr., Benyács Emil 2 frt, Bogdán Gábor

50 kr., Bogdán Zsigmond 50 kr., ifj. Boczkó Sámuel 3 frt, Erdélyi Adolf 3 frt, Emmerth Antal 1 frt, Emerich Károly 3 frt, Fischer János 4 frt, Feischl Károly 3 frt, Fekete Zoltán 50 kr., Géressy Kálmánné 3 frt, Gyenes Lajos 2 frt, Guttmann Bódog 2 frt, Huttlesz István 3 frt 50 kr., H. V. 2 frt 71 kr., Jancsó Lajos 1 frt, Kádár Albert 50 kr., Kiss Ferenc 2 frt, Kolossa Ádám 50 kr., Kökényessy Endre 1 frt, Kronauer Gyula 1 frt 50 kr., Lamprecht Frigyes 2 frt, Lichtenstein József 2 frt, Náday Rezső 2 frt, Nászay Rezső 50 kr., Nikházy Gusztáv 2 frt, N. N. 55 kr., N. N. 1 frt, N. N. 1 frt, Osterlamm Ernő 5 frt, dr. Medve Kálmánné 3 frt, báró Podmaniczky Géza 10 frt, Pongrácz Géza 2 frt, Roth Jakab 50 kr., Roth János 50 kr., Sesztina Lajos 3 frt, Schmid Agostonné 5 frt, ifj. Szentesi János 1 frt, Szikszai Lajos 2 frt, Sugár Gyula 1 frt, Szilágyi Károly 3 frt, Szathmáry János 2 frt, Szabó Mihály 2 frt, Szabó Miklós 1 frt 50 kr., Szepessy Gusztáv 1 frt, Szedlák József 2 frt, Tamássy Béla 1 frt, Thiesen Hermann 3 frt 50 kr., Veszter István 2 frt, Zimmermann Gyula 2 frt.

A buffet összeállításához ételneműek és pénzbeli adományokkal következők járultak hozzá: Batáriné, Budaházy Miklósné, Baczoni Lajosné, Benyács Emilné, öz. Bodó Samuelné, Cieleszky Antalné, Demetrovics Pálné, Dálnoky Jánosné, Droppa Emilné, Forgách Károlyné, Fischer Hona, Györfly Aladárné, Gabona Nándorné, Gréh Mihályné, Ganofszy Lajosné, Gréf Margit, Handtel Vilmosné, Holzhammer Istvánné, Haselmayer Istvánné, Jánossy Józsefné, Kádár Albertné, Kronauer Gyuláné, Kovácsay Józsefné, Kopeczky Józsefné, Konrád Jánosné, öz. Laky Imréné, Luchs Edith, Lamprecht Frigyesné, Matherny Lajosné, Markovits Károlyné, Nagy Andrásné, Ormós Gáborné, Posser Jánosné, Pongrácz Gézáné, Paraszky Gyuláné, Raics Lajosné, Riesz Lipótné, Róth Jánosné, Schäffer Nándorné, Sturcz Jánosné, Szabó Mihályné, Zaicz Sándorné, Zimmerman Gyuláné, Zátorszky Istvánné és Szirmay Mészáros Juszina vírágesokrokkal.

Czapek Péterné, Bálint Sámuelné, Fábian Lajosné, Géressy Kálmánné, Hegyi Mihályné, Huttlesz Istvánné, Harsányi Istvánné, Hrabéczy Antalné, Irányi Béláné, öz. Kain Albertné, Kaszanyiczky Endréné, Kemény Jánosné, öz. Kiszél Jánosné, Kun Józsefné, Kubaeska Istvánné, László Józsefné, Lichtenstein Józsefné, öz. Mentze Henrikné, Németi Lajosné, Palecskó Pálné, Sesztina Lajosné, öz. Springer Józsefné, Szathmáry Jánosné, Szentessy Ferenczné, Sándor Kálmánné, Osterlamm Ernőné, Tamássy Béláné, Thót Ferenczné, Sziluka Paula, Trnka Gottliebne, Veszter Istvánné.

Midőn az adományokat itt tisztelettel nyugtázzuk, egyletünk nevében hálás köszönetet mondunk mindazoknak, kik az estély minden tekintetben fényes sikerét buzgó közreműködésükkel előmozdították, köszönetet mondunk amaz urhölgyeknek, kik a buffetben oly szíves készséggel fáradtak és ama fiatal bájos hölgyeknek, kik nyájas, kedves felszolgálatuk által, az estélynek oly ritka, vonzó erőt kölcsönöztek, — köszönetet mondunk a helybeli lapok tek. szerkesztősegeinek közleményeinknek szíves fölvetelért, valamint a buzgó tánczenedezősegek és végre a nagyérdemű közönségnek a szíves és tömeges partolását.

Debreczen, 1891. február hó 15.

A rendező-bizottság.

(Tér szükében késett.)

Közgazdaság.

Állategészség-ügy Debreczenben.

A múlt év az állatokra nézve nem volt kedvező, mert többféle ragályos betegség pusztított köztük, különösen a száji- és körömfájás volt nagymérvű. A betegségi statisztika következő: Orbáncz két pusztán fordult elő. Ebben megbetegedett 359 sertés, elhullott 83; rühkórban megbetegedett 349 ló, melyek mind meggyógyultak; száji- és körömfájásban megbetegedett 365 szarvasmarha, 261 sertés, melyek mind

meggyógyultak; takonykórban megbetegedett 7 ló, melyek szintén mind kigyógyultak; antraxban (lépfene) elhullott 2 ló, veszettségben pedig 1 kutya. Egyéb járványos betegség a város területén nem fordult elő. A rendőrség 114 drb borsókás sertés husát semmisítette meg.

Lovak- és szarvasmarhák statisztikája. Debreczenben három éven felüli ló van 2285 drb, három éven aluli pedig 1916 drb. A szarvasmarhák száma következő: ököbika 1923 drb, növendék szarvas jóság 6813 drb, juh 1877 drb, sertés 4114 drb. Apa állatok (tenyésztési czélokra): ló 42 drb, bika 118 drb, sertés 163 drb.

Husfogyasztás Debreczenben. Városunkban kimérésre levágotott a múlt évben: bika 7 drb, ökör 333 drb, tehén 4782 drb, bityaj 60 drb. Kényszer-vágás öt esetben eszközöltetett.

Hajtó-utak Debreczen területén.

Nem lehet panaszkodni a hajtó-utak tekintetében, mert ezek városunkból nem csak sokfelé ágaznak szét, de kivétel nélkül jó karban vannak tartva. Debreczen területén következő hajtó utak vannak: *Fő marha hajtó-utak:* Debreczenből — Ujváros, Tisza-Füred, H.-Szoboszló, V.-Pécs, H.-Pályi, H.-Sámson, Hadház, Bőszörmény felé. *Mellék hajtó-utak:* Debreczenből — Csege, N.-Ivány, Szóvat, M.-Pályi, Diószeg, N.-Léta, V.-Pécs, Acsád, Balkány, Bököny felé.

Marha-szállítás. Debreczenből múlt évben elszállított vasuton: szarvasmarha 10479 drb, sertés 91560 drb, juh 8743 drb. Ebből látható, hogy Debreczen marha-kivitele a múlt évben igen jelentékeny volt.

Szilassy Irén jutalomjátéka.

DEBRECZENI VÁROSI SZÍNHÁZ

Szombaton, 1891. február hó 21-én.

Eleven ördög.

Holnap, vasárnap, 1891. évi február hó 22-én páratlan bérletben,

HENTALLERNÉ PAULI MARISKA

asszonynak utolsó vendégjátékául:

„Ingyenélők.”

Népszínmű 3 fölvonásban.

Felelős szerkesztő: **Kósa Barna.**

Kadók: **Szinay Gyula** főszerkesztő

Dr. Bakonyi Samu főmunkatárs.

Nyílttér.

Árverés február 23-án délután 3 órakor a helybeli telekkönyvi hatóságnál.

Klimó Király Karolin tulajdonát képező **közvetlen a város alatt** a lóvasut mentén fekvő, **gyönyörű kerttel** alakított 3 hold majorsági föld, **2 hold** tormaültetéssel, mely **maga 1000 frt.** évi jövedelmet biztosít, több ezerre menő **rózsza** fa, nagyszerű **eper** és **spárga** tenyészéssel, a **legfinomabb csemege** szőlővel, jókarban levő **lakásokkal** (2 nagy épület) csinos **kioszkkal**, kitűnő **vizzel**, sok és **szép dísz- és gyümölcsfákkal**, üvegházakkal, e hó 23-án nyilvános árverésen eladatik. — Bánatpénz 230 frt.

Kaszanyitzky Endre

ELŐBB
KUHINKA ISTVÁN K.
Debreczen, főpiacz 1900.

Ajánlja a legnagyobb választékkal ujonnan berendezett:

Üveg-, porcellán-, lámpa-, berndorfi alpacca-, Chinaezüst-, evőeszközök s konyhaeszközök

NAGY RAKTÁRAT

Üveg-, ivó és liqueur készletek, porcellán evő-, kávé-, feketekávé-, tea és mosdó-készletek, Brünner, Ditmár és hazai gyártmányu

Asztali és függőlámpák nap, meteor és villamékkörrel gyári árak és pontos kiszolgálás mellett.

Árjegyzékek ingyen és bérmentve.

Vidéki megrendelések a legnagyobb figyelemmel teljesíttetnek.

Kiadó lakások.

A nap-utca 2500 szám alatt levő ház, május 1-től több évre **kiadó**, esetleg kedvező feltételek mellett **eladó**. Értekezhetni felőle Czegléd-utca 48. sz. alatt a tulajdonossal.

NAGY KÉPES
ÁR JEGYZÉK
INGYEN és BÉRMENTVE

STERNBERG ÁRMIN
Budapest, VII. Kereposi-ut 36.

Saját készítményű mindennemű VONOS-, VERŐS-, FA- és RÉZ FUVÓ-HANGSZEREK és azok alkatrészei

Mindennemű hangszer- és zenészművek JAVÍTÁSA és KIHANGOLÁSA szakzerű pontossággal eszközöltetik.

HARMONIKARÓL
Külön árjegyzékek
kérendő.

Fénylő fehérneműek.

Uj!

Fiumei

Uj!

finom keményítő-fény

tégelyekbe elegánsan csomagolva.

Kapható minden jobb, különlegességeket árusító üzletben.

Mérnöki műszer,

központi, ipartársulati, debreczeni helyi vasuti részvény — néhai Hegedüs Pál mérnök hagyatékából, — **eladó**.
Értekezhetni irántuk Veszprémy István tömeggondnoknál H-Hadházon, vagy Szimay Gyula ügyvédnél, helyben Kis-Csapó-utca 383. szám alatt.

A DEBRECZENI TAKARÉKPÉNZTÁR

XLV. évi rendes közgyűlését

1891 mártius hó 8-ik napján d. e. 10 órakor Debreczenben, a városháza nagytanácstermében tartja.

TÁRGYSOROZAT:

1. Az igazgatóság és felügyelő bizottság jelentése s az általuk beterjesztett 1890. évi zárszámadások megbirálása.
2. Igazgatóság javaslata a kereskedelmi akadémia épületére teendő alapítvány tárgyában.
3. A nyereség miként felosztásának megállapítása.
4. Igazgatóság indítványa az alapszabályok 3-ik §-ának a társaság czéggjére és 55-ik §-a a váltóvizsgálókra vonatkozó 2-ik bekezdésének módosítása tárgyában.
5. Tíz igazgatósági tag választása.

Kelt Debreczenben, az igazgatóságnak 1891. febr. 18-án tartott ülésén.

Az igazgatóság.

A mérleg és nyereség felosztási javaslatot is tartalmazó igazgatósági és felügyelő bizottsági jelentések s a fenti indítványok 1891. évi február 28-tól fogva a pénztár helyiségében a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

MEGHIVÓ.

A DEBRECZENI KÖLCSÖNÖS SEGÉLYZŐ EGYLET MINT SZÖVETKEZET

1891. évi febr. hó 22-én d. e 10 ó a városháza nagy tanácstermében

VII-ik évi

RENDES KÖZGYÜLÉSÉT

tartja, melyre az egylet tagjai ezennel meghívotnak.

A közgyűlés tárgyai a következők:

1. Igazgatósági jelentés, a mult üzleti év eredményéről.
2. Az évi mérleg és számadások, valamint a leszámoló 2-ik, vagyis 1885-iki évtársulat vagyion-mérlegének előterjesztése.
3. A II-ik, vagyis 1885. évi évtársulat felszámoló bizottságának jelentése.
4. A felügyelő bizottság jelentése, és ennek alapján az igazgatóság, a felszámoló bizottság és felügyelő bizottság részére a felmentvény megadása.
5. Az 1886-iki évtársulat felszámolásához 5 felszámoló bizottsági tag megválasztása.
6. Az alapszabály 34. §-a értelmében kilépő 3 felügyelő bizottsági tag megválasztása, és azok évi díjazásának megállapítása, — valamint 3 felügyelő bizottsági póttag megválasztása — kikkre mint ilyenekre történik a szavazás.
7. Az igazgatóság kiegészítése, u. m. 5 kilépő igazgatósági tag helyének betöltése.
8. Esetleges indítványok.

Jegyzet:

Az évi mérleg és számadások kinyomatva a közgyűlés előtt 8 nappal az egylet helyiségében — piac, Ipar- és kereskedelm bank- épületében — minden törzsbetevő által mindennap átvehetők.

Kivonat az alapszabályokból: 28. §. A közgyűlésen az egylet minden tagja, minden betét után egy szavazattal bir, de tiz szavazatnál többet senki sem gyakorolhat, a szavazat érvényességéhez a betéti könyvecske felmutatása szükséges.

Minden egyleti tag csak egy megbízást vállalhat magára, mely megbízást a közgyűlés előtt az elnöknek írásban tartozik átadni. — A megbizottak szintén csak 10 szavazata lehet.

Kelt Debreczenben, 1891. január 20-án tartott igazgatósági üléseből.

SIMONFFY IMRE,
kir. tanácsos mint elnök.

MA

és máától kezdve

minden ünnep- és vasárnap délután,

a helyben állomásozó csász. és kir. 39-ik gyalogezred zenekara által
Czapek Péter karnagy ur személyes vezénylete mellett,

a »MARGIT« fürdő villanynyal világított dísztermében

NAGY SÉTA-HANGVERSENY

tartatják.

Kezdeté délután 4 órakor. — Bemenet 20 krajczár.

A hangverseny bármily idő esetén megtartatik.

Kitünő ételek- és italokról gondoskodva lesz.

A t. cz. közönség minél számosabb megjelenését kérve, vagyok

tisztelettel:

Szikszay Gyula,

fürdő-tulajdonos.

133.

AZ „ISTVÁN“ GŐZMALOM TÁRSULAT

ÁRJEGYZÉKE

helyben kötelezettség nélkül

és az 1887. aprilis hó 18-án Budapesten tartott általános magyar malom-gyűlésen megállapított s 1887. évi junius 1-én életbeléptetett eladási fizetési és szállítási módozatokra vonatkozó egyezmények szerint.

Készpénz fizetés mellett, zsákkal együtt

	100 kiló
A. Asztali dara nagy és aprószemű	16.20
B. Szinte » középszemű	15.20
C. Kírályliszt	15.20
1. Lángliszt	14.60
2. Montliszt	14.40
3. Zsemlyeliszt 1-ső rendű	14.40
4. » 2-od »	14.40
5. Fehér kenyérliszt 1-ső rendű	13.60
6. Szinte » 2-od »	13.60
7. Közép kenyérliszt 1-ső rendű	12.40
8. Szinte kenyérliszt 2-od rendű	11.80
8 1/4 Barna » 1-ső »	10.80
8 3/4 Szinte kenyérliszt 2-od » á 70 kg.	10.20
9. Lábliszt » » 70 »	7.60
10. Veres liszt » » 50 »	—
11. Finom korpa zsákkal » » 50 »	4.80
12. Durva korpa zsákkal » » 50 »	4.40

A finom és durva korpa árából eddig engedélyezett 5%-töli engedmény a fennemlített egyezmény folytán szintén beszünttetett.

Debreczen, 1891. febr. 20.

Nyomatott a »Debreczen«nyomda-reszvénytársaság nyomdájában 1891.